

mo, dokler ne zmagamo! — Naši žandarji so nam letos velikonočno streljanje iz pištol pri cerkvah precej odpravili. Naši fantje so na to prepoved jako srditi. Sicer pa o tem velikonočnem streljanju niso vsi enih misli; hvala in graja se sliši. Da se zlasti pri streljanju iz pištol velikokrat nesreča pripeti, to je resnično. Zato je prepoved zastran pištol gotovo opravičena; vendar da bi se vsem junaškim Jugoslavjanom priljubljeno streljanje odpravilo, to nebi bilo lepo. Pokanje pušek, zlasti pa gromenje možnarjev je vstajenju Kristu-sovemu, premagavcu pekla, dobro primerno in veličastno! Fantje! Pustite pištole in skrbite rajši za veličastno streljanje iz možnarjev pri cerkvi!

Iz ljutomerskega okraja. Meseca majnika bomo imeli tukaj volitve v okrajni zastop. Pri teh volitvah bomo Slovenci storili zopet to, kar je naša dolžnost; volili bomo po našem prepričanju tiste može, ki ne zatajujejo naše narodnosti, ki ljubijo naš mili slovenski jezik, niso sovražniki naše vere, skrbijo zato, da se nadloge okraja enako med okrajem razdelé, da ne uživajo samo eni polajščice drugi pa, da bi samo bremena nosili, ki so tudi za to, da bi se naša bremena s časoma zmanjšala. Mi torej ne bomo poslušali na zvijačne besede kakega obžalovanjavednega nemškutaršeka, naj si bode v kmečki ali gosposki obleki, ampak po svojem prepričanju in po pridobljenih izkušnjah bomo po stari navadi volili može našega prepričanja in našega mišljenja, in tako spet znovaj potrdili, da je Ljutomer čvrsto naroden okraj, kjer značajni in pridni Slovenci prebivajo.

Čudna prikazen je to, da Veržejski trg za vsako perijodo zmiraj manj zastopnikov v okrajni zastop voli, dokler davki se vendar zmiraj naprej povečšavajo. Prvokrat volil je Veržejski trg 5 zastopnikov drugokrat 4 in zdaj bode le samo tri, nazadnje še morebiti nobenega. V Ljutomeru pa se število zastopnikov zmiraj povečšava.

V Ljutomeru se je minoli teden za vojaške potrebe precej konjev oddalo. Nekteri gospodje v Ljutomeru so pri tem tako se vedli, kakor da je to le njihova milost, da eden ali drug kmet kakega konja proda; to pa ni nič drugega, kakor želja pokazati svojo zmožnost; ali prilizovati se. Tudi v drugem okraju, postavimo v Ormužu, se konji oddavajo in kupujejo, pa se na taki način ne mešetari. Tedaj ni vse zlato, kar se svetli. Goveja živina bode še tudi dobila boljše ceno, tedaj gospodarji, redite jo lepše.

Iz Celja. (Razne novosti). Naše mesto je imelo lani 74,454 fl. stroškov in 78,935 fl. dohodkov, tedaj se je prihranilo više 400 fl. — Bilo je 10. t. m. ko so na neki strmini premogovih jam v Trbovljih našli nekega 30letnega sicer še nepoznanega delavca mrtvega. Ljudje so sploh mislili, da je nesrečnež pijan bil in se sam sklal. Vendar, ker so se mu na telesu videle nenavadno velike in kakor nalašč vsekane rane, se je začela sodnijska preiskava, da se poizvé, ali se ima tu-

kaj le na nesrečo ali še ob enem tudi na zločinstvo misliti. — 7. t. m. se je v kozolcu Mihala Fliesa po domače Videnšeka, v Kladjem ogenj unel, ki je brž tudi hišni hram užgal in obojno poslopje uničil. Ogenj se je tako naglo širil, da na gašenje niti misliti bilo. Škoda se ceni na 900 fl. — Nova nemška novina: „Cillier-Zeitung“ je ravnokar prvokrat izišla. Urednik jej je neki Wilhelm Goldmann (jud??), ki pravi, da se bo za „verfassungo“ potegoval, ter skušal sprtje in razdraženost narodov miriti (??) Izhajati namisli ta list vsak četrtek in nedeljo. — Na Vranskem je mesto okrajnega vračnika razpisano.

Iz Kamce. († Nusterer. — Seidl). 22. aprila je zaspal zvesti Seidlov prijatelj kramar Nace Nusterer. V nedeljo popoldne je bil pogreb. Oženil se je v postu. Poročka je bila na domu štv. 15. Zapovedal je, da se mu pri grobu mora nemški moliti.

Zdaj zamore g. Seidl svoje „faktično“ stanovanjške posesti. Pri volitvah je namreč napisal v volilni list „Wohnort hier H.-Nr. 15. Zdaj je hiša prazna, pred volitvijo bil je le hlev pod štv. 15. prazen, in vendar se je predrznil nam Kamčanom v lice pismeno legati; ne vemo ali naš ima za štorove ali kaj!? — Na penziju so mu $\frac{1}{3}$ priškrenoli, dnino zaprli, posestvo cenili, za pisanko bi ga morali oznaniti za 5704 gld. 65 $\frac{1}{2}$ kr., nikjer ga radi ne vidijo, tukaj še se pa le šopiri. Človek ima res medvedovo kožo. V nedeljo je bila zopet seja zaradi mrtvašnice, ki nam je desetkrat bolj potrebna, kakor Seidl. Gotovo je imel zato že 20 sej v nekterih letih. Z jezikom in s pirom zida, v istini pa nič! G. Kocmuta so plačali vsi iz vseh srenj. Iz Brestenice sem videl potrjilo nekega posestnika: „Amtsquittung. Über 12 fl. 81 kr., welche v. G. V. in Tresteritz für M. T. und zwar an rückständigem Schulgelde für Jakob Kotzmuth an 11 fl. 55 kr., an Pfändungskosten 1 fl. 26 kr., zusammen 12 fl. 81 kr. an das k. k. Bezirksamt abgeführt wurden. Id est 12 fl. 81 kr. Marburg am 1. März 1871. Der k. k. Bezirkshauptmann. F. Finetti, k. k. Commissär.“

Tedaj eden je plačal po 12 fl. Plačati so morali vsi. Kje so denarji? Ali pri Dr. Kocmuta ali pri Seidlu? Mi ne plačamo več. Pričeli smo se zaradi neredov pod Seidlom, pa bili bi skoro zaprti. Odgovorni bodo ti, ki ga silama imeti hočejo.

A. H., kamčan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Ljudje so že tudi po mestih zapravljivega gospodarstva liberalcev siti in so začeli konservativno voliti. Tako je bilo te dni v Celovcu. Liberalci so pri volitvah v srenjski zastop popolnem propadli. Izvoljeni so čisti konservativci in, o groza za liberalca nemčurska ušesa, znani Slovenec in katehet Einspieler, potem konservativci Schuster, Flach, Braumeister, Rieder

in Pamprl. — V Predarliskem so ljudje silno veseli, da je deželni zbor sprejel novo šolsko postavbo, kakoršna sodi za otroke katoliških starišev. Od vseli strani pošiljajo stariši poslancem svoje zahvalnice. — Dunajski Judi in denarni mogotci so po judovskem listu razglasili lažnjiva pisma, koja je pre ruski poslanec pisal l. 1870 zoper Avstrijo in Turčijo, grof Andrassy pa zoper Rusko. Vsled teh pisem so ljudje mislili, da bo vsak trenutek vojska počila med Avstrijo in Rusijo. Ta strah pa je posestnike papirne in srebrne rente naklonil, da so kar hiteli na borzo, da se njih znebijo in prodajo. Renta je padla na 62, reveži so tisoče in tisoče goldinarjev zgubili. Drzni denarneži pa se sedaj smeji in na tihem rento nakupujejo. — S 1. majem obvelja nova štempeljska postavba, o katerej bomo prihodnjič potrebno razložili. — Avstrijska hranilnica na Dunaju bila je do sedaj silno premožna, toda jeni kurator in bivši ustavoverni minister in jezuitožerec dr. Giskra jej tako lepo gospodari, da je na borzi zgubila 2 milijona in pri českih volitvah l. 1873 celih 7 milijonov; Giskra sam pa slovi kot milijonar! — Naši in magjarski ministri še se niso porazumili. Svitli cesar pa še tudi niso odločae besede spregovorili; pravijo, da padejo sedanji ministri in da pridejo na njih mesto drugi — sami uradniki! — Ogerski ministri so sklenoli reč še nekoliko odložiti, ker nebi radi bili, da bi minister Tisza odstopil, kakor jim ta storiti žuga, če mu naši v vsem prav ne dajo. Vsled grozne povodnji so začeli ljudje na Ogerskem budo umirati; lani jih je v Budapeštu meseca marca umrlo 25, letos pa 163; večji del po hudem katarju v črevih. Mesto Kološvar na Erdeljskem je vse v enem ognju, tri dni in tri noči že gori. Prebivalcev šteje 24.000. — Nadvojvoda Albreht, slavni premagavec Lahov pri Custoczi je odšel v Osek, Petrovaradin in Zemun pregledovat naše vojne in trdnjav. V Dalmacijo namislijo poslati 12.000 ali celo 50.000 mož!

Vnanje države. Ruski car pride sredi maja na Česko v Skalničko mrzlo kopališče. Rusko brodoge se zbira v Črnem morju; pravijo, da bodo Rusi pri bodoči delitvi Turške zasedli vse južno pobrežje z Malo-Azijo vred.

Hercegovinski vstaši, kakih 4500 mož, so Muktar-pašo, ki je imel kakih 10.000 mož, pri Krstecu natepli in mu pobili 1200 muselmanov; sedaj ga po visokem skalovju nastavljeni držijo zaprtega v Gačkem dolu, da ne more ne naprej in ne nazaj. Sultan mu je poslal 10 bataljonov na pomoč. Dosedaj so Turki za vsem v Hercegovini zgubili 17.000 mož. V Bosni je bil pri Risovacu 15. aprila hud boj. Naposled je moralo 6000 Turkov pred vstaši bežati v Banjoluko. Vojvoda Golub napada trdjavu Grahovo. V Grmečki gori se je zbralo 3000 dobro orožanih vstašev. Naglo je iz Serajeva prilomastilo 1200 Turkov, ki so 22. aprila precej srčno zgrabili Kristijane; ali ti so Turke vrgli nazaj in jih 220 pobili. Glo-

boko v Bosni pri trdnjavi Travniku zbira franci, škanski frater Franjo tamošnje Katoličane in jih oroža zoper Turke. V mestu Unacu so se Kristijani utaborili in mesto s šancami zavarovali; 19. aprila jih je naskočilo 1500 Turkov. Nastal je ljut boj; naposled so Turki morali tepeni pobegniti; ali vse mesto je pogorelo. Skoro bo vsa Bosna čutila moč srditih vstašev. Če se polastijo mest Banjeluke, Serajeva in Travnika, potem je Bosna za Turke zgubljena!

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XXXV. Po dolgem hojenju pridemo naposled do prostorne dvorane, kder je 8 pisano oblečenih vojakov stražilo, ki so prihajajočim kardinalom, škofom, knezem itd. vojaški salutirali. Tukaj smo vstopili tudi mi in svojo površno obleko odložili; potem smo mimo stražaja, ki je vstopne liste pobiral, prišli skozi nizke dveri v pravo zbornico. Bilo je že zbrane mnogo gospode. Gospé in gospodične bile so od glave do nog zagrnjene v črna oblačila ter stale v poslednjem oddelku sobane. Moja prva misel je bila na Cabeja v sv. evangeliu ter sem skušal prileziti do prve vrste naprej, kar se mi je tudi posrečilo. Misli si sem, krivice nikomur ne delam, veliki možakarji lahko čez mene vse vidijo, jaz pa čez nje ne. Bila je $\frac{1}{2}$ 12 ura. Očesa vseh bila so vprta na desno stran proti vratam s škrlatom zagrnjenim. Skozi ta vrata so imeli priti sv. Oče. Sreča so nam nemirno tolkla; vsaka minuta čakanja bila nam je neznano dolga. Večkrat je prišel v sobano gledat kak strežnik, a zopet tiho spremenil. Naposled prideta 2 pisarja, si pripravita peresca in se posadita k oknu za zagrinjalo. Ura bije 12. Pija ljubeznivega še le ni hotlo biti! Ne vem če se mi je kedaj čas tako mudno pomikal, kakor takrat. O $\frac{1}{2}$ 1 uri se dveri široko odpró, dva strežnika vstopita in za njima se prikažejo Pij IX. za njimi pa cela truma duhovniških in svetnih spremljevalcev. Komaj smo zagledali sv. Očeta, v beli obleki kakor sneg, je po vsej sobani zružilo — vsi smo padli na kolena, kakor da bi nam nevidna moč bila nagloma noge podmeknila. Sv. Oče so nas sedaj mlo pogledali, prijazno povzdignili roko in nas blagoslovili; potem so se podali do svojega trona, ki je bil dve stopinji više nad tlami. Nad tronom je bilo razpeto škrlatasto nebo. Še vedno smo bili na kolenih! Sedaj nam z roko pomignejo in vstanemo! Na to stopi naprej knez Windischgrätz, se globoko prikloni in blizavši se tronu, poklekne in poljubi križ na šolnih sv. Očeta, ki mu stojé prijazno roko podajo v poljub; potem se vsedejo na tron. Sedaj je začel jasni knez s trepetajočim glasom brati naše pismo udanosti ali adreso do sv. Očeta. Papež so mirno in pazljivo poslušali na vsako besedo; le nektere-